

MARCSÁK GERGELY

MARHAVAGON
A SZÉGYENPIACON

*A szégyenpiac szokásos bélmozgása zajlott,
rongy- és szennykupacok sodródtak
a bazár végi lemezgarázsok,
a lomisosk zónája felé,
és a frissen termelt hulladék
szürke halmai fölött
éppen úgy elidőztek az arra járók,
mint a zsidórusok portékáinál.
Az unalmas, de figyelemre vágó égbolt is
összeterelte hát hamuszín felhőboglyáit,
majd elszántan permetezni kezdte
mikroműanyagoktól terhes vizét.*

*A pultokra kõnehezékes nejlonok kerültek,
a ruhaárusok beljebb húzódtak
papundekli dobozokból emelt
próbafülkéikbe,
a járdaszéli zöldséges beleroskadt
kiszolgált, szürke zsigulijába,
a gyümölcsös melletti pénzváltók
behúzták a cipzárt degeszre tömött
fekete övtáskáikon,
az utca vége felől pedig
hirtelen fémcsikorgás hatolt át
a cseppekkel telített ájeren.*

*Ungvár kettőn
egy magányos marhavagon állt meg,
kicsapódó ajtaján hatvan-hetven
emberroncs kászálódott és zuhant át,
megindult remegő vánszorgásuk,
lábuk alatt ropogott
a talpfák és vágányok közét borító vaspellet,*

*és beesett arcát az égnek szegezve,
a tetves buslátót és csíkos rongyokat
a Borogyin utcán elszórva
vetkőzni kezdett e zilált menetoszlop.
Esővíz gyűlt kulcscsont-árkaikba.*

*Egy rebbenő felhőboglya mögül
aztán zuhanó drón csapódott be
a lemezgarázsok felé imbolygó
hófehér alakok közé,
szétcincált testük a detonáció
pillanatnyi buborékával tágult semmivé,
és az alig változott, kormos díszletek között
a szégyenpiac síri csöndben
folytatta szokásos bélmozgását,
hogy a hulladékokat, az embermaradékokat
és a sorsokat is
egyetlen szürke masszába sűrítse.*

